

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ

Πιάννης ὁ Δάσκαλος καὶ Ἀλέξιος Ὁρλώφ. Μία ἐπανάστασις στις χιονισμένες μαδάρες. Ὁ Μεχιέτ Παπάς καὶ η μάχη στην Ἀνώπολη. Ὁ Δάσκαλος λιγάνιν της δύο κορίτσια του αἰχμάλωτοι. Ή την της Μαρίας καὶ της Αθέουσας. Ὁ Δάσκαλος λιγάνιν γεδένεται κι ζωντανεῖ· καὶ

“Ενας ἀπὸ τοὺς μεγαλομάρτυρας τῆς Κορητικῆς ἐλευθερίας είναι καὶ οἱ Γάιννης Δασπαλογύννης, οὐδὲν διότι τὸν τραγικώτατο Μόδου. “Ενας σωτηρούχης του πρώτου κατήγοτο ἀπὸ τὴν γοργαία μέτωπο τοῦ ανάστημα, ὡραῖος, καὶ ποδὸς πάντοις ἔνθουσιώδης παθεῖα καὶ ἡταν ἀρρεπαὶ μορφωμένος νὰ ψευδηθῇ διδασκαλίᾳ. “Ιστοριῶν δὲ Δάσπαλος καὶ μὲ τὸν καιό γειτναὶ τὸν ἥπατν ἐφοριατιστής. Εἰχε οὐραὶ τὰξιδία στὴ Μεσογείο καὶ κτητερ πλοῦτο, ἐπιφρονὴ καὶ ἔσανε ρίσις καὶ στρατιωτικούς ἀντρες τῆς Βενετίας γυνώστεις καὶ μὲ τοὺς Ορδώφ, οἱ ὅπιοι τὸν ἐπεισιν νὰ ορούσσονται μᾶς γεννικῆς Ἐπαναστάτης, μάς ἀδύνατην.

Κατά το φθινόπωρο του 1769 δ. Δασκαλογιάννης γνωίσει στὰ Σφαγιά. Φορεῖ ενθουσιασμό φορεστά. Ρεδιγγότα, σκληρό καπέλο, γάντια. Η Κούπιτσα Μούσα μάζ-λέσσα:

Κρήτην μόνο να πάει.
Κάθε Αλαζήν και Κροκαζί έβασε το γαλέριο
Καί τον Ποντούλαρα έβασε το Μάροβρο ήλια φύσης
Να τα αεριδώμενα Σφακιά, το Τορόγκαρα την ζηνώσιμη
Και ράι της Κροκαζί Μήδια διώνει τα τύπων δάση,
Κι μπορεί αλλά μπορεί το θέλοντα από τη Κρήτη γ' αποκυρώνει
Σταυρόν τη ποντούλαρον καί Χωταρού την πήγον.

Ο Διασκολογήμανης αρχις σύντομα και τις προετοιμασίες για την άπειλενθέρωση της Κορήτης. Μέ τα καιράμια του ειώνεσφε στά Σφακιά και έσφυρε σε άσφυλη μέρη άφονα δόπλα και πολιονόμοια, πενήνθη διάρρογες ξπροξίες, έμπορος τα γνωστότατα παλληκάρια στην Ιδέα της Έλληνεριας και κατέτριψε το ασφαλιστικό σώμα των Νυχτοπολιστών υπό την ομοηγία των άδειφων των Νικολάων. Κατά το Μάρτιο του 1770 ο Διασκολογήμανης έκλεψε γραμμα του Αλεξιού Όρδων, ότι στο Μωρά ήταν έτοιμη να πρωτηψή η Επανάσταση και ούτι τά σπαραγμάτων της Μεγάλης Αιγατερίνης της Ροστίσιας, θὰ κατέβαναν τα έλλοντα ωστούν τους ομοδόζους Έλληνες. Και ή έπιστολη κατέληγε ός έχεις : « Ε μι πρόσι ! α τρόμη μη τοι Κ ο η τα ει ! Μ ή Λιστάζετε !!! ». Και έτσι στην Άνοιξη τον Σφακιών στη 25 Μαρτίου 1770, έπειτα από τη λειτουργία ήμοδη τό ιερό λάβραρο της Επαναστάσεως ένων γιλιάδες ντυμένα βροντούσαν χιωτείσσοντας τον Από την ήμεσα έπειτη άρχισε τρομερός άγων. Τα Σουλτανικά στρατεύματα βοηθούμενα από τούς Τουρκοζοργούνους, έπηρουζαν έσφυτο πολέμου εναντίον των χριστιανούς πληντυμάτων. Απειρος ή θηρωδίες, άπειλειώτες ή μάχες στον κάμπτον και στα βουνά της Κορήτης. Ποτάμια έτρεψαν τα αίματα χοιστιανών και Τουρκών που έμειναν ως άπειρογάστρα φανατισμού. Και οι δαστυνέμενοι Χριστιανοί δέν έβλεπαν ποινινένα στόν ομίζοντα τό Ροστικό στόλο που θά τους βοηθούσε. Η Αύτορρατειών των Ρόσπον σίγε ληπτονήστε τις ύποσχεσές της, ένων ο Σουλτάνος διαρρώς έβγαζε νέα στρατεύματα στήν Κορήτη.

Ποτέ δά πειριγάρη τίς γιγαντομάχες τῆς Ἀριδείας, τοῦ Μεγάλου Πεύκου, τῆς Ἀνωπόλεως; Στήγη τελευταῖα αὐτὴ ποὺ γίνεται γεμίωνα - οὐ επαναστάτη πάνθη ματαστροφή. 'Ο ἀδελφὸς τοῦ Δασκαλογάννη, ὁ Νικόλαος μάτιστης αἰγαίωλος. 'Επίσκηπτος καὶ ἡ διοὶ ώραι εἰ θυνγατέρες του Μαρία καὶ Ἀγιοῦσα. 'Ο Δασκαλογάννην; μι τα λειψανα του στορατοῦ του κατώθισμας να ξεργαζεται στα βουνά-στις ἀπάτητες μι αδην ο εις. Γά δεινοτατήτα τους ἐκεῖ ἐπάνω ἥταν τόσο μεγάλα, ὅτες ἔκαναν συμβούλιο καὶ με πολλή τους θύλικη ἀπεράσπιταν να συνηθολογήσουν μὲ τὸ Διοικτήριον, τῆς νήσου, ὃ ὑπερούσιος είχε όποιαλει σχετικές προτάσεις - ζητώντας ὄμιλους. Κι' ἔτοιο δια παλογάννης, ὁ ἀδελφὸς του Χ. Σχογουραάλλης ἔζη παπάδης καὶ ο κατεσταν Πρωτόπαπας δέργηταις νά πάνε στὸ τοπικού εἰδο σπατόπεδο, στὸ λεγόμενο Φραγκούστελλο νά δηλώσουν ποταπή καὶ νά ἀπορρίψουν μᾶς ὅσο το δυνατόν ἔτιπτι συνήθησαν.

Ο Πατέρας τούς δέχτηκε μὲν υπεροπτικό καμψόγλω καὶ ἐσφάτησε
ἰδιαιτέρως τὸ Δατκαλογάνην. Τὸν δέταξε νά κα-
θήγη καὶ—πατά τὸ συνειθίσμένο—είπε νά τοῦ φέ-
ρουν καφέ, γιά νά πάρει κονσάριο γιά τη συνο-
μιλία επειδή τον ἔνωμες δειλό. Γιά πολλή ώρα ν

—Τί παράπονο είχες έναντιόν μας, καπετάν

Δάσκαλο ; Γιατί έσήκωσες μπαϊρά ;

Μάρος για την Κρητική έλευσις, για τις Ρωσικές ήποσχέσεις, για τις διαφεύγεις ελπίδες του. Ό πονηρός και πλεονέκτης Ουσιώνας, κρύβοντας το υμέν του, τὸν ἔσοιτας σιωπήλος. Ό αιγαλιότος ἄνγκρος ἐσύνεισε.

— Ἔγώ εἰμι ὁ μόνος ὑπερύθυνος. Οἱ ἄλλοι εἰνε ἀδφοι. Ἔγώ παρασόρθηκα ἀπὸ τις ὑποσχέσεις τῆς Γουστίνας καὶ οἱ Σφακιανοί ἀπὸ τις δικές μου...Ζητῶ μιὰ προθεσμία γιὰ νὰ ίδω τὰ αιγαλύτα πορίτια μου καὶ γιὰ ἀντάλλαγμα νὰ σου περιφέρω τους κρητικένους θησαυρούς μου! Επειτα γάνε με ὅτι θέλεις!

Θησαυρούς κρημνάνους δέν είχε ὁ δυστυχητὸς ἀρρεγνός. Τὸ εἰπε
μόνο για νά χερδήσῃ ταροφ και για νά ίδη τις κόρες του, ελπίζοντας
στο μεταξύ βοήθεια και πιστεύοντας στὸ λόγο τῆς τιμῆς τῶν
Οἴημαννων. Ἡ ὥρα ἡταν κρίσιμη...

Ο Πασᾶς διέταξε νά του φέρουν τή μεγαλύτερη υπερασπίδα του Μαριά. Η σημηνή της συναντήσεως ήταν δραματική. Πατέρας και γιος άγραπλανύστηκαν γλαγόντες. Ο Δασκαλογιάννης ζητήσαν νά ίδη και την «Ανθόδα», άλλη ο Πασᾶς τού ἀπήγαγες οτι αύτο θά γενινή άλλη μέρα. Άλλοιμονο! ο δυστυχής πατέρας δὲν θά την έβλεπε πιά ποτέ. Ο Πασᾶς τήν είχε στειλει δόρυ στο Βέζυρην τού Ήρακλείου και ή δώρια «Ανθόδα». Ο «χειρόν τῶν Σφακιῶν» είχε ποιεψει διά της βίας μέσω στί γιαφένι!

三

Μήνες ὀλόκληρους κρατοῦσε τοὺς Κοῆτες διμήρους ὁ Ιασᾶς φιλάκισμένους καὶ τοὺς ἔμβατάντες νὰ γούφουν γράμματα στοὺς συγγενεῖς τους καὶ στοὺς ἄλλους ὑπάδοις τους καὶ νὰ των προτέπουν νὰ παταθέσουν τὰ δύτια καὶ νὰ κατεβοῦν στὰ Χανιά καὶ στὸ Ἱοάκλειο ἢ στὰ Σφακιά νὰ προταχνήσουν. Οἱ αἰγαίωλοι τὴν γραμματικὴν διδάσκουν ὅτι τοὺς ἀπτηγόρους ὁ πανοδηγος Μεζμέτ, ἀλλὰ ἐξηντότεροι ἀπὸ αὐτοὺς, σὲ τάπαια ἀρρώσια τῆς επιστολῆς επιστρέφουν τὸ συγχρηματικὸ στοχεῖο. Μὲ τὸ οποῖον

επιθετών το οντογράφικό συστέμα ; - Μη ! ωθείτε ! Κρατήστε τον Αγάνω, δύνα-
σθιασμένος : - Ο Παπαδά παραστόντας τον.

τους άγριους περιούσια του για τόν Αγώνα, μάκον και αινά τα σίγχρων
νεανά του κοινήματα, ο ἀπλίτος τον "Οδηγούμανός διέταξε τον ἄγριον
γιαντσάρους νά πάρουν τὸν αἰχμάλωτο και νά τὸν οδη-

γησουν στὸ τόπο τοῦ μαρτυρίου.
Οἱ μάρτυρες αὐτῶν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ημερίδος, ἀπὸ τὸ φαινότα σταγγαλισμό τῶν ποδῶν, ποιήσε ὑποστεῖ στὴ φυλακή, οὐδὲς μποροῦσες γε βαθύτερο.

Τον ἔσχαρον ἔτοι, σφραγοντάς τον, στήν ἀνατολική πλατεία τοῦ Ἡραλδείου και τὸν ἐστησαν στὸν τόπο τὸ λεγόμενο τουρφιστή 'Απειντάν. Ἐξει τίχαν πήξει ικούωμα, σὰν εἰδος ἐδοιλίου ψη-

λοι, στηριζόμενον ἐπάνω σε τέσσαρα παλαιώνα.

Στὸ ἔργων αὐτὸν ἀνέβασαν τὸ Διασταλογήν, πισθάγωνα δεμένον, καὶ τὸν ἔδεσαν στὸ κάλυττα στεφανὰ ποὺ νὰ μη μπορῇ νὰ υπενθῇ. Ἐπειτα ἔνας θηριώδης δίμιος ἐβγαλέ ἔνα μαζαίο κορτερό σᾶν ἔνοψί και ἄρχοι νὰ τὸν γέρδην ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος τῆς κεφαλῆς πρός τὰ κάτω γέρανος ταῖς μακριές λογιδές νῶν στὸ στήθος και τὴν ὡμοπλάτην. Ἔνας ἄλλος ὄθιμουνος στεξόταν μπροστὰ τους κρατώντας ἔνα μεγάλο καθηρέτη. Αὐτὸς ἔλαγε κάθε τόσο

Δασκαλογιάννη : — Κοίταξε, χαπτήταν Δασκαλογιάννη, τι ωδιόρρος είσαι έτσι
νέ τα πάντα και δίνεις τουάδι...

με τα κοκκινά και διώχει το λαό μου
Γύρω παραφυλούθουν τὸ θέατρα καγγάζοντες ὁ Πασᾶς και ἀπειδο πλῆθος Τούρκων, οἱ δότοι καί άνθες τόσο ζεσπούν σὲ βρυσιές και ἀλαλαγησίες ἐναυτιούν τῶν Χοιστανῶν.

— Ἡμέρα τρόπου καὶ ἀγώνιας γὰρ τοῖς ζωτιστανούς τὸν Ὡο-
κλείουν αὐτὴν. Ψυχὴ δὲν τολμοῦσε; νὰ ξειντίσῃ ἔξω. Κλεισμένου

στὰ σπίτια τους προσεύχονται στές ἀγίες εἰκόνες, στὸ Θεό, νὰ συντηρεθότι τὸ μαρτυριο τοῦ Ἀρχιλογοῦ, νὰ τοῦ στείληται τὸ λυτρωτὴ Θάλαττο. Καὶ ὁ Δῆμος ἔξαστον θυσίας νὰ τοῦ κατεβάζῃ νέας λουρίδες ἐνώ τοῦ θύμα δὲν καταδύζοταν γ' αφήση φωνῇ πάνου, ὑπέρεργον καρτερικά καὶ μόνο βογχούστες ίπποκωφές ή μᾶλλον ἀναστέναζε.

Ο ἀλιτήριος Μεζμέτ Πασᾶς γιά νά τωνανήση
zai τὴν ψυχὴ τοῦ μάρτυρος, διατάξει νά φέρουν

ΤΟ ΠΑΛΗΟ ΒΙΟΛΙ

Άκουσε τ' ἀπόκοσμο, τὸ παλὴὸ βιολί,
μέσα στὴν νυκτερινὴ συγαλιὰ τοῦ Ἀπρίλη.
στὸ παλὴὸ κουφάρι τον μιὰ ψυχὴ λαλεῖ
μὲ τ' ἄχνα κι' ἀπάρθενα τῆς ἀγάπης χείλη.

Καὶ τ' ἀηδόνι τ' ἄγρυπνο καὶ τὸ ζηλευτὸ
ζήλεψε κ' ἐσώπασε κ' ἔσκυψε κ' ἐστάθη,
γιὰ νὰ 'δη περήφανο τί πουλὶ εἰν' αὐτό,
ποὺ τὰ λέει γλυκὺ ερα τῆς καρδιᾶς τὰ παθη.

Ως κι' ὁ γκιώνης τ' ἄχαρο, τὸ δειλὸ πουλί,
μὲ λαχτάρ' ἀπόκρυφη τὰ φτερὰ τινάζει
καὶ σωπαίνει ἀκούνοντας τὸ παλὴὸ βιολί
γιὰ νὰ μάθῃ ὁ δύστυχος πῶς ν' ἀναστενάζῃ.

Τὶ κι' ἀν τρώῃ τὸ ξύλο τον τὸ σασάκι; τί
κι' ἀν περνῶν ἀγύριστοι χ' ονοὶ κι' ἀλλοι χρόνοι;
Πειδὲ γλυκειά καὶ πειδὲ ὥμορφη καὶ πειδὲ δυνατή
ἡ φωνὴ του γίνεται ὅσο αὐτὸ παληγάνω.

Εἴμ' ἐγὼ τ' ἀπόκοσμο, τὸ παλὴὸ βιολί
μέσα στὴν νυκτερινὴ συγαλιὰ τοῦ Ἀπρίλη
στὸ παλὴὸ κουφάρι μου μιὰ ψυχὴ λαλεῖ
μὲ τῆς πρότης; νεώτης μουν τὰ δροσάτα χείλη.

Τὶ κι' ἀν τρώῃ τὰ σπλάγχνα μου τὸ σασάκι; τί
κι' ἀν βαδίζω ἀγύριστα χρόνο μὲ τὸ χρόνο;
Πειδὲ γλυκειά καὶ πειδὲ ὥμορφη καὶ πειδὲ δυ-
[νατή]
γίνεται ἡ ἀγάπη μουν ὅσο ἐγὼ παληγάνω.

* Ιωάννης Πολέμης

ἐνεβῇ καὶ τὸν ἀδελφὸ τον, τὸν αἰγαλώποτε ἐπίστης,
Χατζῆ Σγουρομάλλη πιστάγωνα δεμένον. Σπαραγ-
τικὴ ἦταν ἡ συνάντησης τῶν δύο ἀδελφῶν. 'Ο Σγου-
ρομάλλης εἶδε τὸν ἀδελφὸ τον σ' εὔστινο τὸ οἰζτρό
κατάντημα κι' ἔφεις μιὰ κρανήγι σὰ λαβιθεμένου λιον-
ταριοῦ :

— Γιάννη μου!

Τὸ θῆμα τοῦ ἀντίκυρους τὸν ἀδελφό τον μέσ' ἀπὸ
μιὰ αἰματινὴ σχέτη, μούγγησε βιαθειά, συνεκλονίσθη,
κι' ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του ἐπάνω στὸ ἑδώλιο τῆς
φρίξης.

'Ο Σγουρομάλλης τέντωσε τὸ κοιρὶ μπροστά, θέλησε νὰ σπάσῃ
τὰ δεσμά του ἀλλ' οι σπαραγέτες τὸν κρατοῦσαν στερεά ἀπὸ τὰ
σκοινιά καὶ τὸν ἐματαίνων κάθε προσπάθεια.

Ο ίστοριος λέγει ὅτι καὶ γυναῖκες θύλωρα τὸ
μαρτίνιον ἔντυπθήσαν, ἀλλ' δὲ καὶ ἀπέβιοι ...

'Ο Σγουρομάλλης ἔφει μέσα φρίξην γύρω σάν σαστι-
σμένονς κι' ἔπειτα ἀφῆσε ἔνα κρυφό καγκασμό, παρατεταμένο. Εἰ-
χε τρέλλασε ! ...

Τὸ μαρτίνιο τοῦ Δασκαλογιάννη, ἔσυνεχισθή μέσα σὲ βρισιές,
κατάρες καὶ ἀλαλαγμούς. Τώρα ἐβίοηθυνε καὶ ὁ ἄλλος Δήμος, ἔ-
ζεινος ποὺ πρατούσε πρότα τὸν καυθέρη. Καὶ οἱ δύο ἀπαίσιοι
Τοδοροὶ ἔφοροι ἀπὸ τὸ σῶμα λουριδεῖς καὶ τὶς ἔρωταν γάρω,
φωνάζοντας :

— Πάρτε πετσί γιὰ παπούστια! Πάρτε σκυλλοπέτσι κιαφίρι-
κο! ...

Τέλος ὁ Ἀγγελός τοῦ θυμάτου ἐπήρε τὴν ψυχὴ τοῦ μάρτυρος
καὶ ἡ τραγωδία ἐτελείωσε.

Τὸ σῶμα τοῦ Δασκαλογιάννη, ἔμεινεν ἐτοι τὸν πατέτιμον δύο μέ-
ρες. Τὴν τρίτη μέρα Κυριακὴ βράδια, δὲ Πασάς ἐπέτρεψε στοὺς
Χριστιανοὺς νὰ τὸ θάψουν κρυψά. Βρέθηκαν
τέσσαρες τολμηροὶ ἀντρες οἱ ὅποιοι ἐπήραν
τὸ πτῶμα καὶ τὸ ἐνταφίασαν ὅπι στὸ νεκρο-
ταφεῖο ἡ σὲ μυρμεῖο χτιστα, ἀλλὰ σ' ἔνα
λάκκο νοτιανατολινὰ τῆς Αξ-Τάπιας δέκα
βῆματα μαρτυρά, καὶ ἔζω ἀπὸ τὴν πόλη.

Ήτανε περασμένα μεσάνυχτα. Οἱ τέσ-
σαρες Ήρακλειώτες ἐτύλιξαν τὸ βασανισμένο
σῶμα μέσα σ' ἔνα καθαρὸ σνετόνι καὶ τὸ
κατέβασαν στὸ λάκκο. Καὶ δὲ γέρο παπᾶς
ποὺ πρατούσε ἔνα φαναράκι γιὰ νὰ φωτί-
ζῃ τὴν πένθιμη σκηνή, μὲ καμπλή φωνὴ
ἔδεστο : « Υπὲρ ἀναπαίσεως τῆς ψυχῆς τοῦ
μάρτυρος Ιωάννου! »

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ

Δύο κύριοι ποὺ βρισκόνται συναν μόνοι σ' ἔνα διαμέρισμα τοῦ
σιδηροδρόμου Μασσαλίας-Παρισίων, ἀνοιξαν χωρὶς πολλὲς δια-
τυπώσεις, συζήτηση, ὅπως συμβαίνει πάντα μεταξὺ ταξι-
διωτῶν.

— Έγώ, εἰπε ὁ ἔνας ταξιδεύω, γιὰ ἐμπορικὲς ἐργασίες...

— Εμπορεύομαι μεταξια. Ή ἀλήθεια εἶνε πῶς οἱ δουλειές
μας δέν πάνε τώρα καὶ πολὺ καλα... Όστροσ Βγάζω καθαρὰ
καμμὶ ἐικοσαρινή χιλιάδες φράγκα τὸ χρόνο.. Τὶ νὰ κανεὶς
κανεὶς στὶς δύσκολες περιστάσεις ποὺ βρισκόμαστε;.. Καὶ σεῖς,
ταξιδεύετε γιὰ ἐργασίες;

— Ναι, γιὰ ἐργασίες.

— Καὶ γιὰ τὸ ἔδους ἐργασία, ἀν ἐπιτέ ἐπετε;

— Μά, νὰ σᾶς πῶ, δέν ξέρω καὶ γὰρ ἂν πρέπει νά...

— Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω: ἐπαγγελματικὰ μυστικά.

— Ίκανοτοιεῖσθε τούλαχιστο;

— Αρκετά.

— Πόσο δηλαδή, ἀπάνω—κάτω.

— Ερχεται χρονιὰ ποὺ βγάζω κι' ἔκατον χιλιάδες φράγκα,
ἄλλοτε πάλι μονάχα είκοσι... Εξαρτάται...

— Διάβολε! διάβολε!.. Μὰ ποιὸς εἶνε ὁ κλαδος τῆς ἐρ-
γασίας σα; Τι ἔδους ὑπόθεσες ἔχετε;

— Ο, ποὺ μού παρονιαστεῖ. Τίποτα φόνου, κλοπές, δηλη-
τηρίασεις, ἀνατινάξεις κτυρίων στὸν ἀέρα... Εξαρτάται, καθὼς
σᾶς εἶπα...

— Ο μεταξέμπορος ἀλλαξε ὅλα τὰ χρώματα
τῆς ἵρδος καὶ μαζεύτηκε στὴ γωνίτσα του, χωρὶς
νάχη πειὰ τὴ δύναμη ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του...

— Ήτανε σᾶς μισοπεθαμέρος ἀπ' τὸ φόβο του.

Τέλος ἔφθασαν στὸ Παρίσι. Πρὶν ακόμα κα-
λοσταθεῖ τὸ τραίνο ἀνοίξει ἡ πύρτα τοῦ διαμερί-
σματος καὶ μπήκε μ' σας ἔνας ἐνωματάρχης ὁ ὄποιος
χωρέτησε σὲ στάση προσοχῆς τὸν τρομερὸ κακούρ-
γο καὶ τοῦ ἐπε:

— Τ' ἀμάξει τοῦ Εἰσαγγελέως σᾶς περιμέ-
νει, κύριε δικηγόρῳ ε!

— Ο τρομερὸς κικούργος ἥταν ο... περίφημος
Γάλλος δικηγόρος καὶ ιστορικὸς κ. Ανρύ Ρομπέρ,
ὁ ὄποιος ἔξελέγη Βραδύτερον καὶ μέλος τῆς Γαλ-
λακτῆς Ακαδημίας! ... *

ΡΟΔΑ ΚΙ' ΑΓΚΑΘΙΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ, Ο ΕΡΩΤΑΣ, Ο ΓΑΜΟΣ, Η ΖΗΣΙΑ

Μὴ ζητεῖτε ποτὲ ἀπὸ μιὰ γυναῖκα νὰ σᾶς δώσῃ τὴν καρδιὰ
της. Υπάρχεις φρίζος νὰ τύχῃ νάχη καρδιὰ καί... νὰ σᾶς τὴν δώσῃ!

Τὸ φιλί μαλάει ὅλες τὶς γλώσσες τοῦ κόσμου.

Ἐλάξιστοι ἀνδρες μποροῦν νὰ μείνουν ψυχροί μπροστὲ σὲ μιὰ
γυναῖκα ποὺ... δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ὑποφέρῃ!

Ο ἀνδρας ποὺ ἔχει τὴν γυνώμη ὅτι ὅλες ἡ γυναῖκες μοιάζουν
μεταξὺ τους, πρέπει... νὰ παντερεύῃ τὸ ταχύτερον!

Γιὰ νὰ λημονήσῃ κανεῖς, δὲν είνε ποτὲ ἀργά...

Γυναῖκες, ποὺ θὰ ησαν ἄνδρες, είνε μόνον ἐσείνες
πού... δὲν ἔχουν καταλάβει ἀκόμη ὅτι είνε
γυναῖκες.

Ο μόνος ἔρως ποὺ μοιάζει μὲ τὸν πρῶτο
είνε ο... τελευταῖος!

Οι ἀνδρες ἀγαποῦνται τὶς γυναῖκες καὶ συ-
χαίνονται τὸ γάμο. Η γυναῖκες ἀγαποῦν
τὸ γάμο καί...

Η γυναῖκες δὲν είν' εὐχαριστημένες
παρὰ ἀφοῦ παντερεύθον. Καὶ δὲν είνε εὐ-
τυχεῖς παρά... ἀφοῦ χωρίσουν!

